

„Wszystka piękna jesteś...”¹ – tak *sensus fidelium* określa Maryję. Wszystka, tzn. od początku i w każdym wymiarze. Maryja jest piękna pięknem nadprzyrodzonym. Albowiem piękno Maryi jest od Boga: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą” (Łk 1,28). To nadprzyrodzone piękno rozszerza się i zachwyca ponadto również cielesne piękno Matki Jezusa². Wymownie wyraża to hymn z XI-XII wieku. *Ave Regina caelorum*, zwłaszcza druga zwrotka: „Witaj, niebios Królowo, / Witaj, Pani Aniołów, / Witaj, Różdżko i Bramo; / Jasność zrodziłaś światu. / Ciesz się, Panno chwalebna, / Ponad wszystkie piękniejsza, / Witaj, o Najśliczniejsza, / Proś Chrystusa za nami”³. Porywająca pięknością Pani towarzyszy zawsze zjawieniu się Maryi na różnych miejscach w świecie⁴.

Piękno nadprzyrodzone jaśnieje szczególnym blaskiem. Maryja zjawiając się przychodzi w świetle (również cudowne obrazy jaśnieją niezwykłym blaskiem), jako znak Boga, odwiecznej światłości⁵: „Oto jawisz się (...) «w blasku piękności». Twe dziewicze ciało jest całe święte”⁶.

Świętość promieniuje pięknem. Maryja zaś jest cała święta. To właśnie Ona „jest wychowawczynią Kościoła przez piękno swoich cnót”⁷. Albowiem świętość „jaśnieje w Kościele szczególnym pięknem”⁸.

---

¹ *Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny*, w: J. Siedlecki, *Śpiewnik kościelny*, Kraków 2001⁴⁰, s. 708.

² Zob. F. Curth, *Marianische Gebetsformen*, w: *Handbuch der Marienkunde*, red. W. Beinert, H. Petri, Regensburg 1984, s. 390.

³ *Liturgia Godzin*, t. 4, Poznań 1988, s. 974. *Ave Regina caelorum, / Ave, Domina Angelorum: / Salve, radix, salve, porta, / Ex qua mundo lux est orta: / Gaude, Virgo gloriosa, / Super omnes speciosa, / Vale, o valde decora, / Et pro nobis Christum exora*. Breviarium Romanum, Romae-Tornaci-Parisiis-Neo Eboraci, t. 1, 1960, s. 665.

⁴ Np. w Lourdes. Zob. J. Balleney, *Uzdrowienia w Lourdes*, Niepokalanów 2006, s. 14; G. Hierzengeber, O. Nedomansky, *Księga objawień Maryjnych od I do XX wieku*, Warszawa 2006, s. 239, 283.

⁵ Np. Zjawienie się obrazu Matki Boskiej z Dzieciątkiem w Leśnej Podlaskiej. Zob. K. Szafraniec, *Światłość wielka nad Leśną*, Leśna Podlaska 1983, s. 19; K. Dobrowolski, *Historia zjawienia cudownego obrazu Najświętszej Maryi Panny na kamieniu wyrzeźbionego przez Pasterzów r. 1683. na drzewie gruszkowym w Leśny, Jasna Góra - Częstochowa 1844*, s. 1.

⁶ Pius XII, Konstytucja apostolska *Munificentissimus Deus*, w: *Liturgia Godzin*, t. 4, Poznań 1988, s. 1070.

⁷ Paweł VI, Konstytucja apostolska *Signum magnum* (13 maja 1967), w: *Tak czcić Matkę Bożą*, red. S. C. Napiórkowski, Niepokalanów 2004, s. 14.

⁸ Benedykt XVI, *Świętość jaśnieje w Kościele szczególnym pięknem*, *L'Osservatore Romano* 30 (2009) nr 7-8, s. 58.

Jest to przecież piękno Bożej miłości, woń przecudowna, pokarm i napój zarazem. Jakże nieraz długo niedostrzegane, a przecież tak poszukiwane. Jak wyznaje św. Augustyn: „Późno Cię ukochałem, Piękności dawna i zawsze nowa! Późno Cię ukochałem! We mnie byłeś, ja zaś byłem na zewnątrz i na zewnątrz Cię poszukiwałem. Sam pełen brzydoty, biegłem za pięknem, które stworzyłeś, byłeś ze mną, ale ja nie byłem z Tobą. Z dala od Ciebie trzymały mnie stworzenia, które nie istniałyby w ogóle, gdyby nie istniały w Tobie. Przemówiłeś, zawołałeś i pokonałeś moją głuchotę. Zajaśniałeś, Twoje światło usunęło moją ślepotę. Zapachniałeś wokoło, poczułem i chłonę Ciebie. Raz zakosztowałem, a oto łaknę i pragnę; dotknąłeś, a oto płonę pragnieniem Twojego pokoju”⁹.

Tu, w tym miejscu, można i należy zwrócić się z prośbą do Matki Miłosierdzia: „Panno święta, co Jasnej bronisz Częstochowy i w Ostrej świecisz Bramie”¹⁰, „Ty jesteś, Pani, piękną doliną, która rozkwita liliami cnoty; w Tobie jest źródło wszelkiego dobra, przyjdź więc z pomocą ludziom znekany. O Maryjo!”¹¹

⁹ Św. Augustyn, *Wyznania*, w: *Liturgia Godzin*, t. 4, Poznań 1988, s. 1121.

¹⁰ A. Mickiewicz, *Pan Tadeusz*.

¹¹ *Liturgia Godzin*, t. 4, Poznań 1988, s. 1355.